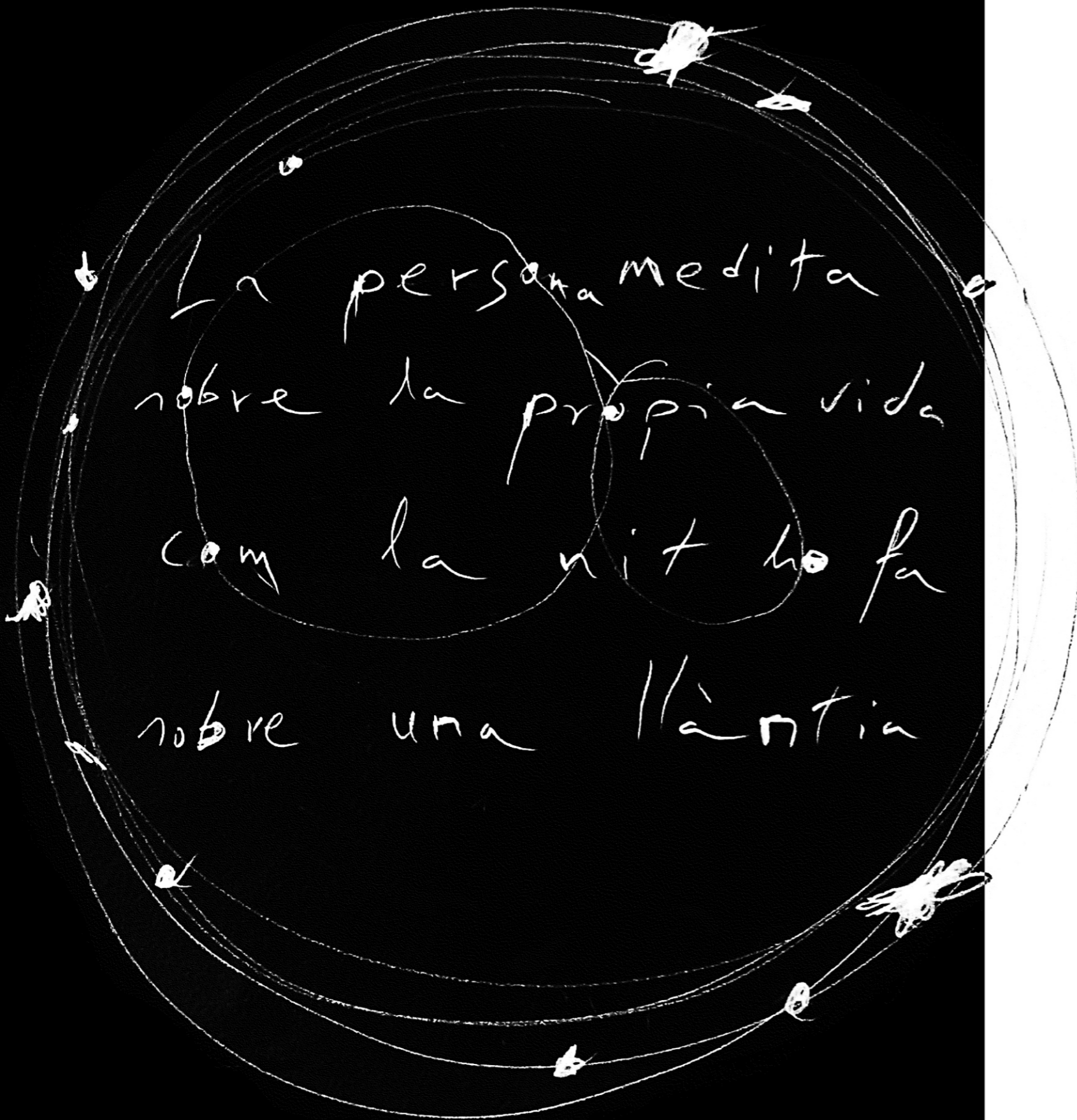

Jordi Martoranno

Jordi Martoranno
Pintura

Epifanies
Estructures
Empremtes

...

Exposició febrer 2015

Cloenda de l'exposició itinerant
Jordi Martoranno. Formes en correspondència
(Exposicions Viatgeres de la Diputació de Girona)

Portada:

Jordi Martoranno, *Sèrie Cosmogonies* (2014)
75 x 50 cm. Oli sobre paper

Text pàgina 2:

Joseph Brodsky, *Poemes escollits*

Edita:

Diputació de Girona / Oficina de Difusió, 2015

Coordinació:

Ibet Vila

Disseny:

Xavi Roqueta / Maria Palahí / Jordi Martoranno

Fotografia:

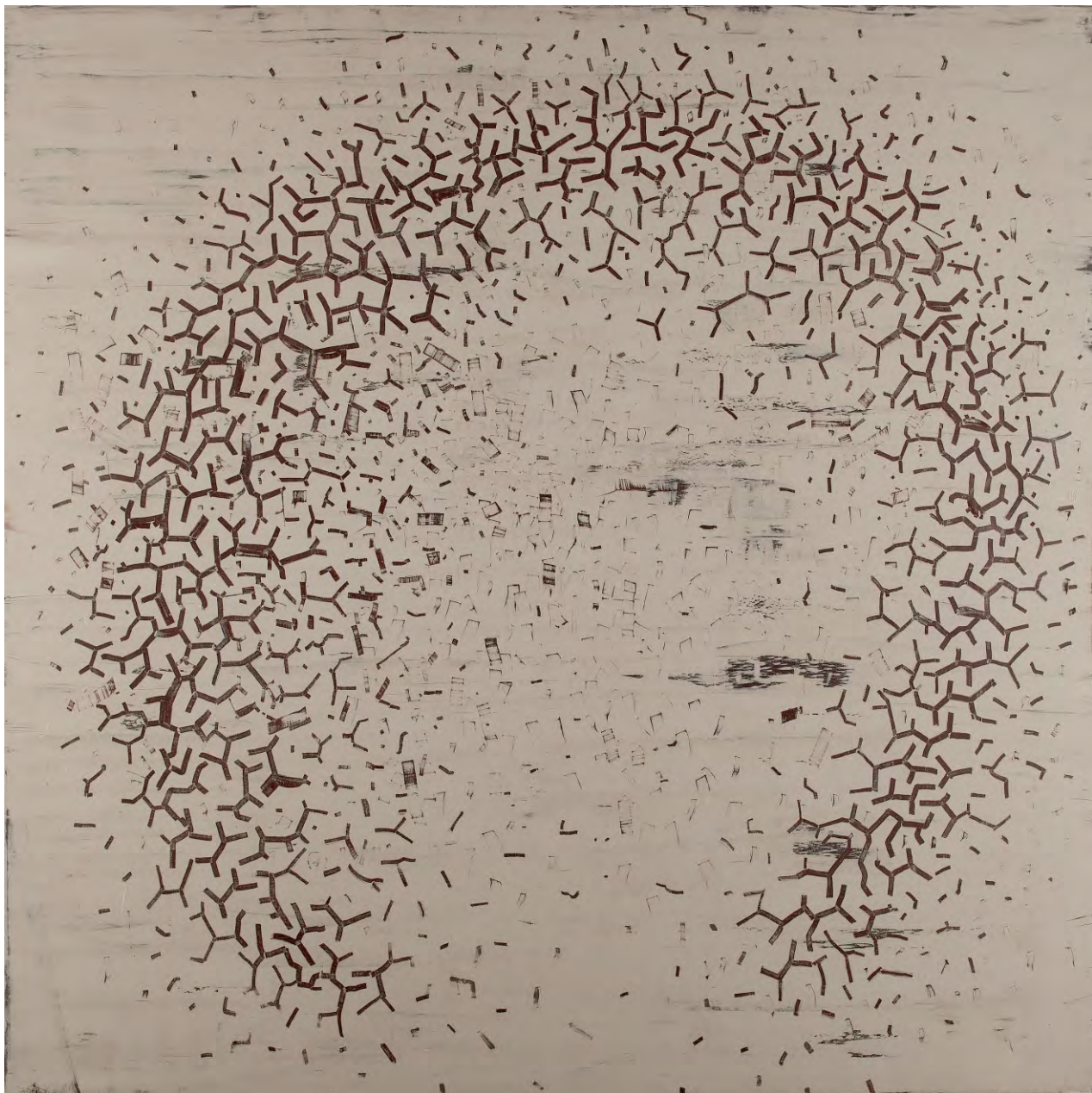
Jordi Martoranno

Impressió:

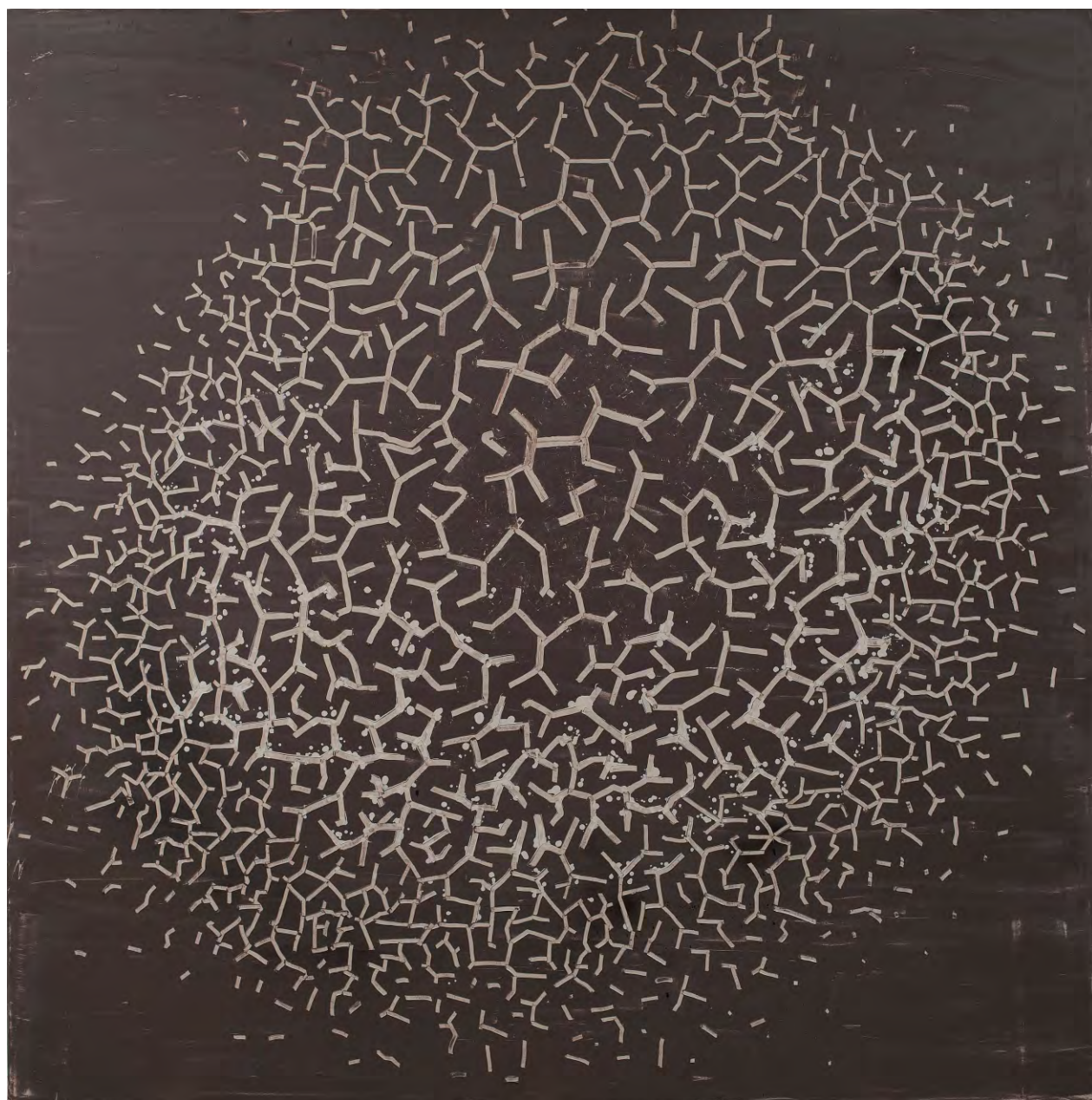
Palahí AG

Dipòsit Legal:

GI 103-2015

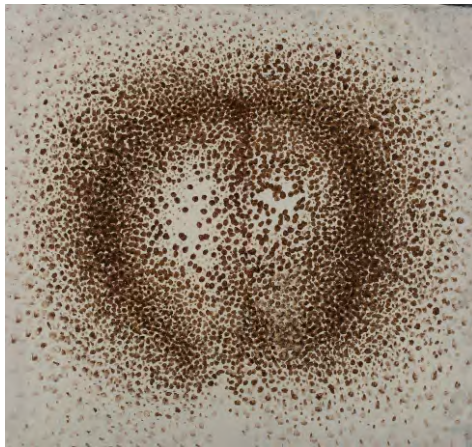
Cosmos i psique I. 200 x 200 cm. Oli sobre tela. 2014.

Cosmos i psique II. 200 x 200 cm. Oli sobre tela. 2014.

S/T. 180 x 180 cm. Oli sobre tela. 2014.

S/T. 70 x 75 cm. Oli sobre tela. 2014.

Que aquestes pintures sovint es resisteixin a la interpretació més literal, seria una de les claus de la pròpia natura que les defineix. Una pintura que, per la seva tossuderia a no ser desvelada, podria esdevenir enigma en el millor dels casos i, si fos així, ens hauria de portar a la necessitat de transcendir la realitat quotidiana que mai se'ns ha mostrat en tota la seva complexitat i extensió.

Per altra banda, el desig d'arribar a tenir una consciència integradora en un «tot» diàfan i al mateix temps intentar copsar aquesta «realitat» en tota la seva innocència més indòmita, segurament seria una de les grans fites de qualsevol artista, que potser, treballant de valent i amb una gran humilitat, algun dia podria estar molt a prop d'atansar-s'hi.

La pintura, més que mai, està en el lloc de la ment, però potser per arribar a lliurar-se en tota la seva desmesura, al pintor li calen, a més de la raó, moments convulsos i intuïcions desaforades. Aquesta podria ser una de les raons per les quals no em veig amb cor de *desvelar* els mecanismes necessaris per acollir la paraula que traspassi el lleng; més aviat és la pintura la que hauria de prendre la iniciativa de replegar-se en si mateixa i, d'aquesta manera, poder donar a cadascun de nosaltres tot allò que en aquell precís instant estiguéssim disposats a rebre.

Epifania. 160 x 170 cm. Oli sobre tela. 2014.

En pintura des de sempre es repeteixen les formes, els colors, els impulsos... temes molt semblants, però amb el pas canviat. Per això se m'acut que la pintura no és moda, perquè no és avantguarda, i tampoc li cal: la pintura és i prou, sempre ha estat allà, en el lloc que li pertoca; és per això que pintar és una de les accions «instrumentals» més instintives de l'home que connecta de manera més immediata la realitat amb la consciència, on tot sovint es fa ús de la intuïció més tautològica que impulsa d'una manera obstinada a expressar formes plenament relacionades amb el que ens sosté, ens defineix i al mateix temps ens connecta; formes que amaguen els enigmes dels nostres orígens i que ens parlen de realitats que hem oblidat.

Humilment, m'agradaria poder oferir petits receptacles de meditació en diferents profunditats pictòriques dins la mateixa obra i intentar, encara que només sigui per un segon, atrapar una mirada distreta dins d'una immensitat en la qual cada dia em perdo indefectiblement.

Jordi Martoranno

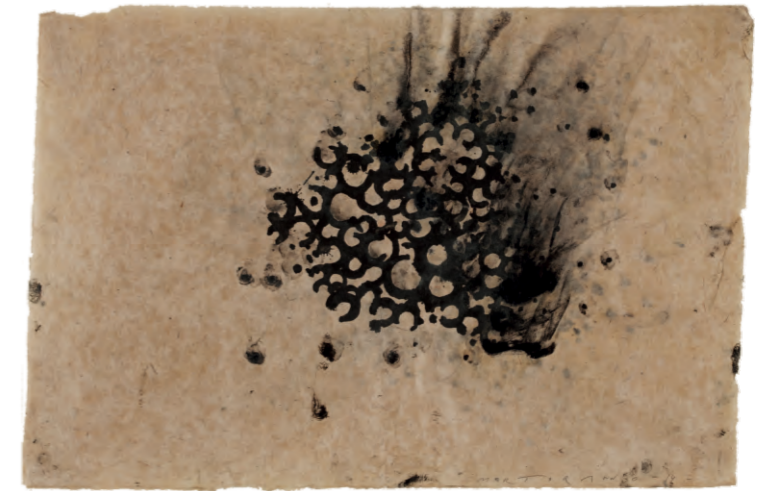
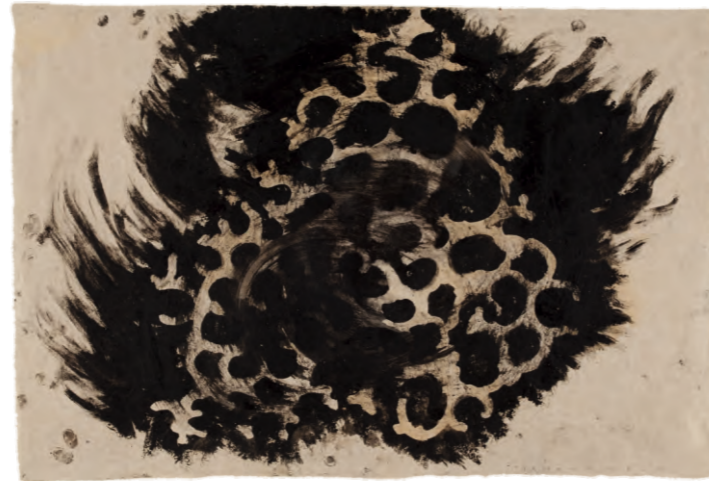

S/T. 180 x 180 cm. Oli sobre tela. 2014.

S/T. 200 x 180 cm. Oli sobre tela. 2013.

Cosmogonies

De la sèrie *Cosmogonies*. 75 x 50 cm. Oli sobre paper. 2014.

Jordi Martoranno

Neix a Girona.

Als 14 anys entra a l'estudi d'Isidre Vicens.

Es llicencia a la facultat de Belles Arts de Barcelona l'any 1988.

Des de l'any 1981 participa en exposicions col·lectives i des del 1984 en fa d'individuals, algunes de les quals s'han mostrat a Niça, París, Ustka, Boston, Portland, Beziers, Palma de Mallorca, Barcelona, A Coruña, Terrassa, Girona, etc.

L'any 1990 fa una estada a París, a la Cité Universitaire, on treballa en un estudi de pintura.

Obté la beca d'arts plàstiques de la Generalitat de Catalunya i la beca de desenvolupament de projectes creatius i d'investigació artística de la ciutat de Girona.

Guanya el premi de pintura Honda de la Garriga amb una pintura de gran format.

És finalista de la 3a Biennal de Vic i del premi d'arts plàstiques Francesc Gelabert, Ciutat de Palma.

Participa a la 6a Biennal d'art contemporani de Girona i guanya la convocatòria de les Exposicions Viatgeres de la Diputació de Girona.

Actualment, la seva obra forma part de diverses col·leccions públiques i privades.

Als meus pares, Manel i Fúlvia,
que em van ensenyar a estimar la natura
des de dins i des de fora,
per dins i per fora,
a dins i a fora...

Exposicions Viatgeres

9

Diputació de Girona

Casa de Cultura
de la Diputació de Girona